Исроили Бузург

Ва Худованд ба Абром гуфт: «Аз замини худ, аз хешовандонат ва аз хонаи падарат берун рав, ба замине ки ба ту нишон медиҳам. Ва аз ту халқи бузурге хоҳам сохт, ва туро баракат хоҳам дод ва номи туро бузург хоҳам кард, ва ту баракат хоҳӣ буд. Ва онҳоеро, ки туро баракат медиҳанд, баракат хоҳам дод ва ба касе, ки туро лаънат мекунад, лаънат хоҳам кард. Ва дар ту ҳамаи қабилаҳои рӯи замин баракат хоҳанд ёфт» Ҳастӣ 12:1-3

Хушо халқе ки Худои вай Худованд аст, ва қавме ки Ӯ ӯро барои мероси Худ интихоб кардааст. Забур 33:12

Дар ҳамон рӯз Худованд бо Абром аҳд баста, гуфт: «Ман ба насли ту ин заминро аз дарёи Миср то дарёи бузург, дарёи Фурот, додам: кениён, кенизиён, кадмониён, ҳиттиён, фаризиён, рафоиён, амориён, канъониён, гиргошиён ва ябусиён». Ҳастӣ 15:18-21

Ва ба ту ва ба насли ту пас аз ту заминеро, ки ту дар он ҷо ғарибӣ, тамоми замини Канъонро ҳамчун моликияти абадӣ хоҳам дод; ва ман Худои онҳо хоҳам буд». Ҳастӣ 17:8

Ва Худо ба Мусо гуфт: «Ман Худованд ҳастам; ва ба Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқуб бо номи Худои Қодири Мутлақ зоҳир шудам, аммо бо номи худ ЯҲУВА маро намешинохт. Ва ман бо онҳо аҳди Худро бастам, ки ба онҳо замини Канъонро, замини зиёрати онҳоро, ки дар он ҷо ғариб буданд, диҳам». Хуруҷ 6:2-4

Ман Худованд Худои ту ҳастам, ки туро аз замини Миср берун овардам, то ки замини Канъонро ба ту диҳам ва Худои ту бошам. Левӣ 25:38

Баргардед ва ба сафари худ равед ва ба кӯҳи амӯриён ва ба ҳамаи ҷойҳои наздики он, дар дашт, дар теппаҳо ва дара, дар ҷануб ва дар соҳили баҳр, ба замини канъониён ва ба Лубнон, то дарёи бузург, дарёи Фурот, равед. Инак, ман ин заминро пеши шумо гузоштаам: даромада, заминеро, ки Худованд ба падарони шумо Иброҳим, Исҳоқ ва Яъқуб қасам хӯрда буд, ки ба онҳо ва ба насли онҳо баъд аз онҳо диҳад, тасарруф кунед. Такрори Шариат 1:7-8

Зеро агар шумо ҳамаи ин аҳкомеро, ки ман ба шумо амр медиҳам, риоя кунед, Худованд Худои худро дӯст доред, дар ҳамаи роҳҳои Ӯ равед ва ба Ӯ часпед, он гоҳ Худованд ҳамаи ин халқҳоро аз пеши шумо берун хоҳад кард ва шумо миллатҳои бузургтар ва аз худатон пурқувваттарро соҳиб хоҳед шуд. Ҳар ҷое, ки пойҳои шумо бар он қадам мегузорад, аз они шумо хоҳад буд: аз биёбон ва Лубнон, аз дарёи Фурот, то баҳри ниҳоӣ, соҳили шумо хоҳад буд. Ҳеҷ кас наметавонад пеши шумо истодагарӣ кунад, зеро Худованд Худои шумо тарсу ҳароси шуморо бар тамоми замине, ки шумо дар он қадам мегузоред, паҳн хоҳад кард, чунон ки Ӯ ба шумо гуфтааст. Такрори Шариат 11:22-25

Ба ин кӯҳи Аборим, ба кӯҳи Набӯ, ки дар замини Мӯоб, дар рӯ ба рӯи Ериҳӯ аст, бароед; ва замини Канъонро бубинед, ки Ман онро ба банӣ-Исроил ҳамчун моликият медиҳам. Такрори Шариат 32:49

Пас аз марги Мусо, бандаи Худованд, чунин воқеъ шуд, ки Худованд ба Еҳушаъ писари Нун, хизматгори Мусо, гуфт: «Мусо, бандаи ман, мурд; акнун бархезед, аз ин Урдун гузаред, ту ва тамоми ин қавм, ба замине ки Ман ба онҳо, яъне банӣ-Исроил, медиҳам. Ҳар ҷое, ки пои шумо бар он қадам мегузорад, ки Ман ба шумо додаам, чунон ки ба Мусо гуфтам. Аз биёбон ва ин Лубнон то дарёи бузург, дарёи Фурот, тамоми замини ҳиттиён ва то баҳри бузург ба самти ғуруби офтоб, соҳили шумо хоҳад буд. Дар тамоми айёми умри шумо ҳеҷ кас наметавонад дар пеши шумо истодагарӣ кунад; чунон ки Ман бо Мусо будам, ҳамон тавр бо шумо хоҳам буд: Ман туро тарк нахоҳам кард ва туро тарк нахоҳам кард». Қавӣ ва далер бош, зеро ки Ту заминеро, ки ба падаронашон қасам хӯрда будам, ки ба онҳо медиҳам, ба ин қавм ҳамчун мерос тақсим хоҳӣ кард. Еҳушаъ 1:1-6

Ва инҳо заминҳое ҳастанд, ки банӣ-Исроил дар замини Канъон мерос гирифтанд, ки Элъозори коҳин ва Еҳушаъ ибни Нун ва сардорони хонаводаҳои банӣ-Исроил онро барои мерос ба онҳо тақсим карданд. Еҳушаъ 14:1

Довуд Ҳададозарро, писари Реҳобро, подшоҳи Сӯборо, вақте ки ӯ барои барқарор кардани марзи худ дар дарёи Фурот мерафт, мағлуб кард.
2 Подшоҳон 8:3

Ва аз аҳде, ки бо Иброҳим баста буд ва аз савганди ӯ ба Исҳоқ; ва онро барои Яъқуб ҳамчун қонун ва барои Исроил ҳамчун аҳди абадӣ тасдиқ кард ва гуфт: «Ман замини Канъонро ба ту медиҳам, то мероси туро, вақте ки шумо кам будед, ҳатто кам ва дар он бегона будед». 1 Вақоеънома 16:16-19

Ва Довуд Ҳададозарро, подшоҳи Сӯборо, дар Ҳамот, ҳангоми он ки ӯ барои мустаҳкам кардани салтанати худ дар назди дарёи Фурот мерафт, мағлуб кард.
1 Вақоеънома 18:3

Ки Ӯ бо Иброҳим аҳд бастааст ва савганди худро ба Исҳоқ; Ва онро барои Яъқуб ҳамчун қонун ва барои Исроил ҳамчун аҳди абадӣ тасдиқ кардааст: «Ба ту замини Канъонро медиҳам, ки қисмати мероси туро, вақте ки онҳо танҳо чанд нафар буданд, хеле кам ва дар он бегона буданд». Забур 105:9-12

Ки халқҳои бузургро шикаст дод ва подшоҳони пурқудратро кушт; Сиҳӯн подшоҳи амӯриён ва Оҷ подшоҳи Бошон ва ҳамаи салтанатҳои Канъонро; ва замини онҳоро мерос, мерос ба қавми Исроил дод. Номи Ту, эй Худованд, то абад боқӣ хоҳад монд; ва ёдгории Ту, эй Худованд, дар тамоми наслҳо.
Забур 135:10-13

Ва дар соли понздаҳуми иқомати Абром дар замини Канъон, ки ҳафтодумин соли ҳаёти Абром аст, буд ва Худованд дар он сол ба Абром зоҳир шуд ва ба ӯ гуфт: «Ман Худованд ҳастам, ки туро аз Ур-Касдим берун овардам, то ки ин заминро ба ту мерос диҳам». Акнун пеши Ман рав ва комил бош ва аҳкоми Маро риоят намо, зеро ки Ман ин заминро аз дарёи Мисраим то дарёи бузурги Фурот ба ту ва ба насли ту ҳамчун мерос хоҳам дод. Ёшер 13:17-18

Ва Эсов бархоста, назди Яъқуб баргашт ва ҳар он чиро, ки Набойут писари Исмоил насиҳат дода буд, иҷро кард; ва Эсов тамоми сарватеро, ки Исҳоқ боқӣ гузошта буд, гирифт: ҷонҳо, ҳайвонот, чорпоён ва амвол ва тамоми сарват; ба бародараш Яъқуб чизе надод; ва Яъқуб тамоми замини Канъонро, аз водии Миср то дарёи Фурот, гирифт ва онро барои моликияти абадӣ ва барои фарзандонаш ва барои насли худ пас аз ӯ то абад гирифт. Ва инҳо суханоне ҳастанд, ки Яъқуб дар китоб навишта буд: «Замини Канъон ва ҳамаи шаҳрҳои ҳиттиён, ҳивиён, ябусиён, амӯриён, фаризиён ва гергашиён, ҳамаи ҳафт халқ аз дарёи Миср то дарёи Фурот». Яшер 47:24,27

Ва баъд аз марги Мусо Худованд ба Еҳушаъ писари Нун гуфт: «Бархез ва аз Урдун ба замине, ки ба банӣ-Исроил додаам, гузар ва банӣ-Исроилро мерос хоҳӣ гирифт». Ҳар ҷое, ки кафи пойҳоятон бар он қадам мегузорад, аз биёбони Лубнон то дарёи бузург, дарёи Фарот, марзи шумо хоҳад буд. Яшер 88:1-3

Ва ба ӯ гуфт: «Ман Худованд ҳастам, ки туро аз Ури халдейҳо берун овардам, то ки замини канъониёнро ба ту диҳам, то онро то абад тасарруф кунӣ; ва Ман барои ту ва насли ту баъд аз ту Худо хоҳам буд». Ва дар он рӯз Худованд бо Абром аҳд баста, гуфт: «Ман ин заминро ба насли ту, аз дарёи Миср то дарёи бузург, дарёи Фурот, каниён, каниз, кадмон, фариз, рафоим, факор, ҳиви ва амор, канъон, гиргош ва ябус, хоҳам дод». Юбилейҳо 14:7,18

Ва ба ту ва насли ту баъд аз ту заминеро, ки ту дар он ҷо ғариб будӣ, хоҳам дод, замини Канъонро, то ки ту онро то абад тасарруф кунӣ ва ман Худои онҳо хоҳам буд». Юбилейҳо 15:10

Ва ман ба падарам Яъқуб гуфтам: «Бо ту Худованд канъониёнро ғорат хоҳад кард ва замини онҳоро ба ту ва ба насли ту баъд аз ту хоҳад дод». Ваҳйи Левӣ 3:10

Ва баъд аз ин чизҳо Худи Худованд (Исои Масеҳ), нури адолат, барои шумо хоҳад омад, ва шумо ба замини худ бармегардед. Ваҳйи Забулун 2:32

Ва баъд аз он ки шумо кам ва кам шудед, шумо бармегардед ва Худованд Худои худро эътироф мекунед; ва Ӯ шуморо мувофиқи раҳмати фаровони Худ ба замини шумо бармегардонад». Ваҳйи Нафтолӣ 1:30